

Pagbasa sa Lumang Tipan: Genesis 15:1-6

Pagbasa sa Bagong Tipan: Hebreo 11:1-40

Sa Paghahanap ng mga Lumang Landas "Naniniwala Ako"

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa loob ng mahigit 1700 taon, ang Kredo ng mga Apostol ay isa sa mga kagamitang ginagamit ng karamihan sa mga lokal na simbahan upang turuan ang kanilang mga miyembro tungkol sa mahahalagang doktrina ng pananampalatayang Kristiyano.

- Noong ika-19na siglo, iniwasan ng mga Baptist ang paggamit ng mga pormal na kredo at iba pang liturhiya sa kanilang mga serbisyo sa pagsamba, upang patunayan ang Bibliya bilang ang tanging hindi nagkakamaling tuntunin ng pananampalataya.
- Napagpasyahan nila na ang mga naturang kredo ay nagbibigkis sa bawat mananampalataya sa isang pormula ng pananampalataya; mas pinipiling bigyan ang bawat mananampalataya ng kalayaang magabayan ng Banal na Espiritu upang bumuo ng kanilang sariling mga paniniwala sa Bibliya. "Walang Kredo ni Kristo at ng Bibliya," ipinahayag nila.
- Gayunpaman, habang nakikita natin ang kakulangan ng lalim ng mga pangunahing doktrina ng teolohiya na siyang pinagbatayan ng pananampalatayang Kristiyano, at ang kakulangan ng pag-unawa sa mga pangunahing doktrina ng pananampalatayang Kristiyano sa

panig ng mga kontemporaryong Kristiyano, lumilitaw na inalis ng ating mga ninuno ang mga barandilya ng ipinahayag ni Judas bilang "pananampalataya" na ipinamana sa atin mula sa mga Apostol.

Sa Mga Taga-Efeso 4:1-6, sinabi ni Apostol Pablo na ang prayoridad ng simbahan ay ang:

- ***“Panatilihin ninyo ang pagkakaisa ng Espiritu sa tali ng kapayapaan, sapagka’t may isang katawan, at isang Espiritu, gaya naman ng pagkatawag sa inyo sa isang pag-asa ng pagtawag sa inyo; isang Panginoon, isang pananampalataya, isang bautismo, isang Dios at Ama ng lahat, at nasa inyong lahat.”*** Iyan ang isang matatag na doktrina, na hindi maaaring baguhin, baguhin, o iakma sa anumang paraan nang hindi binabawasan ang pundasyon ng pananampalatayang Kristiyano.

Pagkatapos sa Mga Taga-Efeso 4:11-16, sinabi ng Apostol na ibinigay ng Panginoon sa simbahan:

- ***“Mga apostol, mga propeta, mga pastor, mga guro, at mga ebanghelista, upang ihanda ang mga banal, upang itatag ang katawan ni Cristo, hanggang sa makarating tayong lahat sa pagkakaisa ng pananampalataya at ng pagkakilala sa Anak ng Dios, upang tayo’y huwag maging mga bata, na napapahamak dito’t dito at dinadala sa magkabikabila ng lahat ng hangin ng aral, kundi sa pagpapatibay ng katawan sa pananampalataya at pag-ibig.”***
- Ang mga simbahan ay hindi namamatay dahil sa sila ay tapat sa Banal na Kasulatan.
- Namamatay ang mga simbahan dahil ang mga ito ay itinayo sa ibang bagay bukod sa Banal na Kasulatan, tulad ng mga estratehiya sa paglago ng simbahan, mga kagustuhan sa musika, matatalinong pamamaraan sa advertising, mga makabagong ministeryo para sa mga pangkat ng edad, o pag-target sa demograpiko.
- Ayon sa isang ulat mula sa Christian Post, tinatanggi ang mga nasa pangkat ng Gen Z ang mga uso ng pananampalataya na nabigo, at hinahanap nila ang "mga lumang landas," kabilang ang mga klasiko na isinulat ng mga Repormador at mga Puritan, at ang mga simbhang maghihiikayat sa kanila sa kanilang espirituwal na paglalakbay.

Ang salitang "credo" ay nagmula sa Latin, na nangangahulugang "Naniniwala ako," at tumutukoy sa isang pahayag o sistema ng mga paniniwala, prinsipyo, o mga gabay na pagpapahalaga para sa isang indibidwal o grupo, tulad ng Mga Kredo ng mga Apostol.

- Sa Juan 6:28-29, ang karamihang nakakita kay Hesus na nagpapakain sa 5,000 katao sa pamamagitan ng pagpaparami ng pananghalian ng isang batang lalaki ay nagtanong sa Kanya: ***“Ano ang gagawin namin, upang magawa namin ang mga gawa ng Diyos?” Sumagot si Hesus at sinabi sa kanila, “Ito ang gawa ng Diyos, na kayo’y sumampalataya sa kanya na kanyang isinugo.”***
- Sa Juan 6:40, sinabi ni Hesus sa kanila sa pangalawang pagkakataon, ***“Ito ang kalooban ng nagsugo sa akin, na ang bawat isa na nakakakita sa Anak at sumasampalataya sa kanya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan.”***
- Sa Juan 9:35-38, tinanong ni Hesus ang lalaking pinagaling Niya mula sa kanyang pagkabulag, ***“Naniniwala ka ba sa Anak ng Diyos?” Sumagot siya at sinabi, “Sino siya, Panginoon, upang ako’y sumampalataya sa kanya?” At sinabi sa kanya ni Hesus, “Nakita mo na siya, at siya nga ang nakikipag-usap sa iyo.” Pagkatapos ay sinabi niya, “Panginoon, naniniwala ako!” At sinamba niya siya.***

1. Ang ibig sabihin ng maniwala – Juan 6:40 – “Ang kalooban ng Diyos ay ang bawat isa na sa Kanya ay magkaroon ng buhay na walang hanggan.” (pagpapakahulugan)

Ang salitang "maniwala" ay isinalin mula sa dalawang salitang Hebreo:

- ***“aman”*** – na siyang sinasabi natin sa dulo ng ating mga panalangin: ***“Sa pangalan ni Hesus, Amen.”***
- ***“Pisteuo”*** – na siyang salin sa Griyego ng 'aman,' na nangangahulugang maging lubos na kumbinsido na ang isang bagay ay totoo, kaya kumikilos tayo ayon sa katotohanang iyon, kahit hindi natin nakikita kung paano ito gagawin ng Diyos.
- Ang ***“maniwala”*** ay nangangahulugan ng higit pa sa isang pagsang-ayon sa isipan sa mga makasaysayang katotohanan tungkol sa kapanganakan, buhay, ministeryo, kamatayan, paglilibing, muling pagkabuhay, pag-akyat sa langit, at pangako ng pagbabalik ni Hesus.
- Ang ***“manampalataya”*** ay nangangailangan na magtiwala tayo sa Kanya ng ating mga buhay, pati na rin para sa ating buhay na walang

hanggan.

- Ang unang patunay na tunay tayong naniniwala sa Diyos, at samakatuwid, kay Hesukristo, bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, ay ang pagkilala natin sa kanilang "diyos," at pagsamba natin sa kanila.
- Ang ating pagsamba ay nagsisimula sa "paggalang," na nangangahulugang pagyuko sa harap nila, at sinusundan ito ng ating "pagsunod," na nangangahulugang pagsuko ng ating mga buhay sa Kanyang banal na kalooban.
- Kung mas malalim ang ating teolohiya, ibig sabihin, na siyang ating kaalaman tungkol sa Diyos, mas lumalawak ang ating doxology, na siyang ating papuri sa Diyos, at kung walang doxology sa ating kaluluwa, paano magkakaroon ng anumang teolohiya sa ating puso?

2. Ang ibig sabihin ng maniwala nang buong puso – Mga Taga-Roma 10:9-10 – “Kung ipahahayag mo ng iyong bibig ang Panginoong Jesus, at sasampalataya ka sa iyong puso na binuhay siyang muli ng Diyos mula sa mga patay, maliligtas ka. Sapagkat sa pamamagitan ng puso ay nanampalataya ang tao sa ikabubuti, at sa pamamagitan ng bibig ay ipinahahayag ang ikalililigtas.”

Sinabi ng manunulat ng Kawikaan, “**Mula sa puso ay nagmumula ang mga pinagmumulan ng buhay.**” (Kawikaan 4:23)

- Ang terminong "puso" ay hindi tumutukoy sa pisikal na organo na nagbobomba ng dugo sa iba pang bahagi ng ating katawan, kundi sa kaibuturan ng kung sino tayo bilang mga tao, dahil ang kung sino tayo bilang mga tao ay makakaapekto sa bawat aspeto ng ating buhay.
- Ang unang gawain ng Banal na Espiritu ay ang kumbinsihin ang ating mga puso sa ating mga kasalanan, sa ating pangangailangan para sa isang Tagapagligtas, at, sa takdang panahon, si Hesus bilang Tagapagligtas na kailangan natin.
- Ang Banal na Espiritu ay lumilikha sa atin ng matinding pagkauhaw para sa tunay na kahulugan at layunin ng buhay, at habang sinusubukan nating punan ang kawalan na iyon ng mga bagay ng mundo, sa pamamagitan ng pagkukusa, ipinapakita sa atin ng Diyos na walang makakatugon sa kawalan na iyon maliban sa isang personal at matalik na relasyon sa Kanya, sa pamamagitan ng ating ipinahayag na pananampalataya kay Jesucristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon.
- Kapag inaakay Niya tayo sa pagtuklas na iyan, sasabog ang ating mga puso sa kagalakan na hindi pa natin naranasan noon. Pagkatapos, mula sa ating puso ay dumadaloy ang mga usapin ng buhay, at ang kapuspusan ni Cristo ay sumasakop sa bawat iniisip natin, bawat naisin ng ating puso, bawat desisyon sa buhay, at iyan ang ibig sabihin ng maniwala kay Hesus nang buong puso.
- Maraming tao ang may pananampalataya sa Diyos sa kanilang isipan at iniisip nila na sapat na ang pananampalataya para sa kanilang walang hanggang kaligtasan.
- Alam nila ang mga doktrina sa kanilang isipan, ngunit hindi nila nakikilala ang Panginoong Hesus sa kanilang mga puso; ibig sabihin, hindi sila nakatalaga sa Panginoon nang buong puso, buong kaluluwa, buong pag-iisip at buong lakas, kaya naman napakaliit ng kanilang pagmamahal sa kanilang kapwa, at napakaliit ng kanilang pagnanais na tunay na sumamba sa Diyos.
- Mayroon ka bang parehong pananabik at sigasig para sa Panginoon gaya noong araw na tinanggap mo si Hesukristo bilang iyong Tagapagligtas at Panginoon? Kung hindi, maaaring iniwan mo na ang iyong unang pag-ibig, at kailangan mong magsisi sa iyong mga kasalanan at bumalik sa pang-araw-araw na mga disiplina ng pagiging disipulo na iyong ginawa noon.
- Gayunpaman, marahil ay hindi ka pa ligtas, at narito ang sukdulang pagsubok: **Ano ang iyong patotoo ngayon?**
- Kung tunay kang naniniwala kay Hesus nang buong puso, maliban sa iyong pagdalo sa simbahan, nasaan ang nakakakumbinsing ebidensya ng iyong pananampalataya sa Panginoong Hesus bilang iyong Tagapagligtas at Panginoon?